

कश्मलं मोहं इवेति समस्त मोहाशमनं दर्शयति ॥ २८ ॥ हे वेदगर्भं तं द्रीं विषादकृतमालस्यं मागाः तेनैव मे दृशमनुस्पृशतादित्यादियत्प्रार्थयते तदपे पू
र्वमेव संपादितम् ॥ २९ ॥ तर्हि कथमहं न जानामीत्यत आह भूय इति ॥ ३० ॥ भक्तियुक्तः समाहितश्च सन् आत्मनि स्वस्मिन् लोके च मां तं व्या
प्यस्थितं द्रष्टाऽसि द्रक्ष्यसि आत्मनो जीवांश्च ॥ ३१ ॥ सर्वत्र मद्दर्शने मोहो निवर्तत इत्याह यदा त्विति प्रतिचक्षीत पश्येत् ॥ ३२ ॥ तदा च मिथ्या
ज्ञाननिवृत्तौ मुच्यत इत्याह यदेति भूतादिभिर्विरहितम् आत्मानं जीवं शुद्धत्वं पदार्थं स्वरूपेण स्वस्यात्मभूतेन मया तत्पदार्थेन उपेतमेकीभूतं पश्यन् भव
तितदा स्वाराज्यं मोक्षं प्राप्नोति ॥ ३३ ॥ यतः वर्षीयान् वृद्धतरः अत्यधिको स्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अनुग्रहमेवाह ऋषिमिति चतुर्भिः यद्यतस्ते त्वया

लोकसंस्थानविज्ञान आत्मनः परिखिद्यतः ॥ तमाहागाधया वाचा कश्मलं शमयन्निव ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवा
च मावेदगर्भगास्तं द्रीं सर्ग उद्यममावह ॥ तन्मया पादितं त्वग्रे यन्मां प्रार्थयते भवान् ॥ २९ ॥ भूयस्त्वं तप आ
तिष्ठ विद्यां चैव मदाश्रयाम् ॥ ताभ्यामंतर्हृदि ब्रह्मन् लोकान् द्रक्ष्यस्य पावतान् ॥ ३० ॥ तत आत्मनि लोके च भ
क्तियुक्तः समाहितः ॥ द्रष्टाऽसि मां तं ब्रह्मन् मयि लोकांस्त्वमात्मनः ॥ ३१ ॥ यदा तु सर्वभूतेषु दारुष्वग्निमिव
स्थितम् ॥ प्रतिचक्षीत मां लोको जल्ल्यात्तर्ह्येव कश्मलम् ॥ ३२ ॥ यदा रहितमात्मानं भूतैर्द्रियगुणाशयैः ॥ स्वरू
पेण मयोपेतं पश्यन् स्वाराज्यमृच्छति ॥ ३३ ॥ नानाकर्मवितानेन प्रजाबद्धीः सिसृक्षतः ॥ नात्मावसीदत्यस्मि
स्ते वर्षीयान्मदनुग्रहः ॥ ३४ ॥ ऋषिमाद्यं न बध्नाति पापीयांस्त्वां रजोगुणः ॥ यन्मनो मयि निबद्धं प्रजाः संसृज
तोऽपि ते ॥ ३५ ॥ ज्ञातोऽहं भवता त्वद्यदुर्विज्ञेयोऽपि देहिनाम् ॥ यन्मां त्वं मन्यसे युक्तं भूतैर्द्रियगुणात्मभिः ॥ ३६ ॥
तुभ्यं मद्भिचिकित्साया मात्मा मे दर्शितो बहिः ॥ नालेन सलिले मूलं पुष्करस्य विचिन्वतः ॥ ३७ ॥ यच्च कथं गम
त्स्तोत्रं मत्कथाऽभ्युदयांकितम् ॥ यद्वा तपसिते निष्ठास एष मदनुग्रहः ॥ ३८ ॥

मनो मयि निबद्धम् ॥ ३५ ॥ यद्यस्माद्भूतैरिन्द्रि
यैर्गुणैः सत्त्वादिभिरात्मनाऽहंकारेण चायुक्तं मन्यसे ॥ ३६ ॥ तुभ्यं तव नालेन मार्गेण पुष्करस्य मूलमधिष्ठानं सलिले विचिन्वतो मयि विचिकित्सायां भ
वितव्यमस्याश्रयेण न च दृश्यते ततोऽस्ति नास्तीति संदेहो सति आत्मा स्वरूपं मे मया अबहिरंतर्हृदि दर्शितः ॥ ३७ ॥ अंगहे ब्रह्मन् च कथं कृतवानसि म
त्कथैवाभ्युदयस्तेनांकितं स एष बंधाभावः मयि मनो निबद्धः मद्ज्ञानं मद्रूपस्य हृदि दर्शनम् मत्स्तुतिः तपो निष्ठा चेति यत् एष सर्वोऽपि मदनुग्रहः ॥ ३८ ॥